

Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

*Μηνιαία ανεξάρτητη-αδέσμευτη ηλεκτρονική έκδοση,
σε θέματα Θεάτρου Σκιών, σάτιρας και ευρύτερης ενημέρωσης
Περίοδος Α' Τεύχος 72 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2025*

12 Αυγούστου 2025: «Έφυγε» ο καραγκιοζοπαίχτης **Λεωνίδας Δημόπουλος (1951-2025)**, μαθητής του Νιόνιου Αλεξόπουλου και συνεργάτης επί χρόνια του Θανάση Σπυρόπουλου, σε ηλικία σε 74 ετών.

Αιωνία του η μνήμη και Καλόν Παράδεισο να έχει!!!

14 Αυγούστου 2025: Στο νοσοκομείο, εσπευσμένα και με οξεία πνευμονική εμβολή, μεταφέρθηκε ο ηθοποιός και καραγκιοζοπαίχτης Τάκης Βαμβακίδης, μια ημέρα πριν από τη γιορτή της Παναγίας. Η κατάσταση της υγείας του βαίνει ολοένα και καλύτερα.

Του ευχόμαστε: «Περαστικά» και ταχεία ανάρρωση!!!

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ:

Πάνος Β. Καπετανίδης
Τηλέφωνο: 210 46 16 664

Διόρθωση κειμένων:

Θωμάς Αθ. Αγραφιώτης

Εξώφυλλο:

Μιχαήλ Δελημιχαήλ

Τα κείμενα, που φιλοξενούνται στο ψηφιακό έντυπο **“Ο Καραγκιόζης Αλογόκριτος”**, εκφράζουν τις προσωπικές απόψεις των συντακτών τους, κάτι που δεν συνεπάγεται υποχρεωτικά και την αποδοχή τους από τους υπεύθυνους της ύλης του.

ΑΛΟΓΟΚΡΙΤΕΣ ΓΝΩΜΕΣ

Γράφει ο Πάνος Καπετανίδης

"Ο ΑΛΟΓΟΚΡΙΤΟΣ ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ"

Όταν λέμε Θέατρο Σκιών χωρίς λογοκρισία, εννοούμε παραστάσεις, στις οποίες το χιούμορ, η σάτιρα και οι κοινωνικές αναφορές κυλούν ελεύθερα, χωρίς περιορισμούς, αυτό δεν είναι μόνο δυνατό, αλλά και ιστορικά βασικό χαρακτηριστικό του λαϊκού μας Θεάτρου.

Το ελληνικό Θέατρο Σκιών ανέκαθεν λειτουργούσε ως ελεύθερος λαϊκός καθρέφτης. Ο Καραγκιόζης σατιρίζει την εξουσία, τον εαυτό του και την κοινωνία συνολικά, χωρίς προσωπικές στοχεύσεις ή πολιτικές διαστρωματώσεις. Όπως σημειώνει ο Δημήτρης Μόλλας: «Ο Καραγκιόζης δεν ηθικολογεί. Προσκαλεί το κοινό σε γελωτοθεραπεία».

Κατά περιόδους, ιστορικές συγκυρίες, όπως η Κατοχή ή η Χούντα των Συνταγματαρχών, μόλις και μετά βίας λογοκρίθηκαν απευθείας ορισμένες παραστάσεις. Αντίθετα, αυτές χρησιμοποιήθηκαν συχνά ως μέσο αντίστασης και πατριωτικής έκφρασης, περιστοιχιζόμενες από πατριωτικά τραγούδια, ηρωικά αφηγήματα, ακόμα και

βεγγαλικά.

Και σήμερα, θίασοι Καραγκιόζη που δεν παιδίαρίζουν, παρουσιάζουν παραδοσιακές ή επικαιροποιημένες ιστορίες Καραγκιόζη, με ελευθερία λόγου και δημιουργικής προσέγγισης, χωρίς καμία ένδειξη λογοκρισίας. Αντίθετα, ανάλογα με την περίπτωση, μόνο με μερική «αυτολογοκρισία».

Το Θέατρο Σκιών, ο Ελληνικός Καραγκιόζης, εξακολουθεί να αποτελεί κοινό τόπο παιδαγωγίας, σάτιρας, κριτικής και εντέλει ψυχαγωγίας.

Ειδικά, οι εκπαιδευτικές κοινότητες εκτιμούν την αυθόρμητη και λαϊκή του μορφή, παρά την απόπειρα των δικαιωματιστών να εμποδίσουν τη σατιρική διάθεση των σταθερών χαρακτήρων του.

Συμπέρασμα:

- Θέατρο Σκιών χωρίς λογοκρισία υπάρχει. Και είναι ο κανόνας, όχι η εξαίρεση.
- Η σάτιρα, η πολιτική κωμωδία, η αυτοειρωνεία και η κοινωνική αναφορά αποτελούν πυλώνες της παράδοσης του Καραγκιόζη. Αν βρίσκονται περιορισμοί, αυτό εξαρτάται κυρίως

από το πολιτικό πλαίσιο ή εξωτερικές πιέσεις, όχι από τη θεατρική φύση του έργου.

- Ο Καραγκιόζης είναι μια παραδοσιακή μορφή Θεάτρου Σκιών, που έχει μεν τις ρίζες του στην Οθωμανική Αυτοκρατορία, αλλά εξελίχθηκε ιδιαίτερα στην Ελλάδα κατά τον 19ο και 20ό αιώνα. Χαρακτηρίζεται από σατιρικό, κοινωνικό και πολιτικό σχολιασμό, μέσα από την κωμική και συχνά καυστική ματιά του βασικού χαρακτήρα του, του Καραγκιόζη. Διαφοροποιούμενο τελείως με τον Τούρκικο Καραγκιόζη.

- Ως μορφή ελεύθερης έκφρασης, ο Καραγκιόζης ήταν πάντα φωνή του απλού λαού, του φτωχού, του καταπιεσμένου. Μέσα από αστεία, ειρωνεία και σουρεαλιστικά επεισόδια, κατάφερνε να σατιρίσει την εξουσία, τους θεσμούς, την κοινωνική αδικία, ακόμα και την ίδια την καθημερινότητα, χωρίς να λογοκρίνεται ουσιαστικά από το κοινό του, γιατί όλα περνούσαν μέσα από τη μάσκα του γέλιου.

- Ως υπόγεια πολιτική σάτιρα, ειδικά σε περιόδους πολιτικής αστάθειας ή καταπίεσης (όπως κατά τη διάρκεια της Κατοχής ή της Δικτατορίας), ο Καραγκιόζης συνέχισε να υπάρχει και να σχολιάζει, έστω και υπαινικτικά, την πραγματικότητα. Ήταν δηλαδή μια διέξοδος έκφρασης σε καιρούς όπου τα άλλα μέσα ήταν λογοκριμένα.:

Παραδείγματα "ανεπιτήδευτης ελευθερίας":

Οι διάλογοι του Καραγκιόζη με τον Βεληγκέκα ή τον Χατζηαβάτη είναι γεμάτοι υπονοούμενα.

Οι χαρακτήρες όπως ο Μπαρμπαγιώργος, ο Σταύρακας ή ο Πασάς είναι στερεοτυπικοί, αλλά μέσα από αυτούς περνούσαν αιχμές για την πολιτική, τις κοινωνικές τάξεις και τις σχέσεις εξουσίας.

Η ίδια η μορφή του Καραγκιόζη, φτωχός, πεινασμένος, ξυπόλητος, αλλά πονηρός και ευρηματικός, ήταν από μόνη της μια διαμαρτυρία κατά της αδικίας.

Σήμερα, ο Καραγκιόζης έχει μετατραπεί σε πολιτιστική κληρονομιά, αλλά συχνά χάνει τη "λαϊκή του φλόγα", εξαιτίας της εμπορικής ή παιδικής του χρήσης.

Παρόλα αυτά, υπάρχει χώρος, για να επιστρέψει ως «θέατρο χωρίς λογοκρισία», με νέα κοινωνικά μηνύματα, ανατρεπτικά σενάρια, και επαναφορά της σάτιρας σε πρώτο πλάνο.

Υπάρχει άραγε αθανασία στην τέχνη

και ειδικότερα στα έργα τέχνης;

Το ανωτέρω ερώτημα είναι, προφανώς, Κάτιοτα πράγματα, βεβαίως, χύρω από το ρεπερτόριο του Καραγκιόζη έχουν ήδη επιτυθεί προπολεμικώς και ως διευδιούν υάτιοι μεταπολεμικώς την παρότρυντά τους. Εν προκειμένω, το παλαιότερο υειμένο, με τον εύχλωτο τίτλο: «Ο Αθάνατος Καραγκιόζης... Παρισινός! Ο Καραγκιόζης όρα ενόδωξ... Είς το Παρίσι! Η Ναπολεόντειος εποποιία εις τον Καραγκιόζη», είναι εαφέετατο:

«Είς την Ελλάδα τον λέμε αιώμα "Καραγκιόζη". Είς τας... Ευρώπης τον λένε επί το ευγενέστερον "Θέατρον των Σιων". Ο Καραγκιόζης, που διέρχεται υρίειν νοιύιας, της οποιίας τον εξετόπισεν ο υπαίθριος υινηματογράφος, εξαμοραυδεί πάντοτε να ζει και να βασιλεύει εις... Παρισίους! Και αυτό είναι μία αιώμα απόδειξις πόσον βαθείας είναι οι ρίζες της λαϊκής αυτής τέχνης. Εξάλλου και ο υινηματογράφος, που αριθμεί εήμερα εις τον υόξμον ευατομύριας ητισών, τι άλλο είναι παρά ένα Θέατρο Σιων; Ο υινηματογράφος είναι ένας... Καραγκιόζης τελειοποιημένος από μηχανικών απόψεων.

Αν εις τας Αθήνας τον τροφοδοτούν πάντοτε ο υαμπτύρης ήρωας του και ο Μπαρμπατχιώρχος, εις το Παρίσι άλλα ήσαν τα θέματα του. Έως χθες, μεθάρο και ανεξάντα τον θέμα με το οποίο διευέδωζε το παρισινόν γνήθιος εις το Θέατρον Σιων, ήσαν η ναπολεόντειος εποποιία. (...)

Αι πρώται ειμαί, η πρώτη αρχή του Θεάτρου Σιων και του Καραγκιόζη, χράφει ο Πωλ Βιεζιάρ, ο Μόλας του Παρισιού, ανάχονται εις υπερηχαιέες παρελθόν: Ένα αιώμα προ της γεννήσεως του Χριστού. Το πρώτον Θέατρον Σιων ενεφανίσθη εις Κίνα και από υει διά της Ιαπωνίας και του Σιαμ, δια

της Ζουριίας και της Αιγύπτου, εισέδυσαν εις την Δύσιν... Είς την Γαλλία, έφθασε δια Γερμανίας και το 1770 οράμαρος η χαλαρή αυτή, με τον βασιλέα ετμεφαλής, παρίστατο εις μίαν παρόστασιν Καραγκιόζη εις Βερσαλλίας... Ήσαν ημέραι όξνης διά τον Καραγκιόζη...».

Κάπως έτσι και με βάση το παραπάνω απόσπασμα, είναι παρόλοχιό να παραιμοραυδούμε και στο νεοελληνικό Θέατρο Σιων τα χεδονότα της νεότερης και εύχροντης ελληνικής Ιστορίας, όπως π.χ. τον ελληνικό παλεμό της Αραβίας του 1940-41.

Όμως, με ποιον τρόπο έχει ήδη γίνει αυτό στον μπερνέ του νεοελληνικού Καραγκιόζη; Η απόδειξη στο ανωτέρω ερώτημα θα όδοθεί στο εγγόμενο τεύχος, ενώ στο ανωτέρω υειμένο ηερί «Ενός παρισινού Μόλας» θα επανέλθουμε εύνομα με τις υπόλοιπες υποδεματικές του.

Θωμάς Αθ. Αγραφιώτης
(Πατριάρχης ή Πατριάρχης)

Ο ΑΘΑΝΑΤΟΣ ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ... ΠΑΡΙΣΙΝΟΣ!

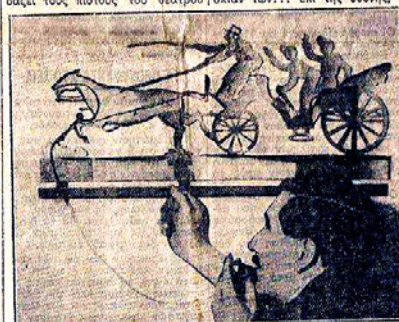
Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ ΔΡΑ ΕΝΔΟΣΩΣ... ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ!

Η ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΕΙΟΣ ΕΠΟΠΟΙΪΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗ

Είς την Ελλάδα τον λέμε ακόμη «Καραγκιόζη». Είς τας... Ευρώπης τον λέμε επί το ευγενέστερον «Θέατρον των Σιων». Ο Καραγκιόζης, που διέρχεται υρίειν νοιύιας, της οποιίας τον εξετόπισεν ο υπαίθριος υινηματογράφος, εξαμοραυδεί πάντοτε να ζει και να βασιλεύει εις... Παρισίους! Και αυτό είναι μία αιώμα απόδειξις πόσον βαθείας είναι οι ρίζες της λαϊκής αυτής τέχνης. Εξάλλου και ο υινηματογράφος, που αριθμεί εήμερα εις τον υόξμον ευατομύριας ητισών, τι άλλο είναι παρά ένα Θέατρο Σιων; Ο υινηματογράφος είναι ένας... Καραγκιόζης τελειοποιημένος από μηχανικών απόψεων.

Αν εις τας Αθήνας τον τροφοδοτούν πάντοτε ο υαμπτύρης ήρωας του και ο Μπαρμπατχιώρχος, εις το Παρίσι άλλα ήσαν τα θέματα του. Έως χθες, μεθάρο και ανεξάντα τον θέμα με το οποίο διευέδωζε το παρισινόν γνήθιος εις το Θέατρον Σιων, ήσαν η ναπολεόντειος εποποιία. (...)

Είς τας Αθήνας τον τροφοδοτούν πάντοτε ο υαμπτύρης ήρωας του και ο Μπαρμπατχιώρχος, εις το Παρίσι άλλα ήσαν τα θέματα του. Έως χθες, μεθάρο και ανεξάντα τον θέμα με το οποίο διευέδωζε το παρισινόν γνήθιος εις το Θέατρον Σιων, ήσαν η ναπολεόντειος εποποιία. (...)

«Ένας Παρισινός... Μόλας»

Αν εις τας Αθήνας τον τροφοδοτούν πάντοτε ο υαμπτύρης ήρωας του και ο Μπαρμπατχιώρχος, εις το Παρίσι άλλα ήσαν τα θέματα του. Έως χθες, μεθάρο και ανεξάντα τον θέμα με το οποίο διευέδωζε το παρισινόν γνήθιος εις το Θέατρον Σιων, ήσαν η ναπολεόντειος εποποιία. (...)

Αν εις τας Αθήνας τον τροφοδοτούν πάντοτε ο υαμπτύρης ήρωας του και ο Μπαρμπατχιώρχος, εις το Παρίσι άλλα ήσαν τα θέματα του. Έως χθες, μεθάρο και ανεξάντα τον θέμα με το οποίο διευέδωζε το παρισινόν γνήθιος εις το Θέατρον Σιων, ήσαν η ναπολεόντειος εποποιία. (...)

του Θωμά Αθ. Αγραφιώτη
72) «Εσχάτη προδοσία»

Φιγούρες: Από τον
Ευθύμιο Κωστόуро

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Τι κοιτάζεις, βρε Χατζατζάρη, έτσι με μίσος;
ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Μας κατηγορείς για «εσχάτη προδοσία», ε;
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Εγώ;
ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Εσύ και οι όμοιοί σου.
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Αυτό το «εσχάτη»...
ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: «Εσχάτη».
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Ναι, από την «Δεσκάτη» Γρεβενών.
ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: «Εσχάτη».
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Ναι, με σχάση να με σκάσει.
ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Είπες να σκάσω;
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Μπαλόني είσαι;
ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Έλεος! Με μπέρδεψες.
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Και μένα.
ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Το θέμα είναι η «εσχάτη προδοσία».
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Δεν την ξέρω την κυρία.
ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Όπως κάνατε το 1922.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Τόσο παλιά;
ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Στην άθλια δίκη των έξι...
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Να φέξει.
ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Ποιος;
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Καλύτερα να μην σου πω.
ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Πες μου ποιος.
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Ο ρόλος σου.
ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Ποιος από όλους τους ρόλους;
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Αυτός που θέλει «κ» αντί για «ρ».
ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Ντροπή σου.
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Για το ρόλο σου;
ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Για το ρόλο σου στην «εσχάτη προδοσία».
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Σαν τίτλος ταινίας είναι αυτό.
ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Με σένα πρωταγωνιστή.
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Επειδή σας κατηγορώ;
ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Αδίκως, διότι δεν υπάρχει κίνητρο.
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Κίνητρο όχι, αλλά υπάρχει κάτι άλλο.
ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Τι;
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Ανικανότητα.

Μας στέλνει ζωγραφιές
ο ΘΑΝΑΣΗΣ ΤΣΟΜΠΛΙΚΑΣ
από τα Γρεβενά

Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ
ΠΑΕΙ ΣΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ

Οι αστείες και διδακτικές Ιστορίες του Ναστραντίν Χότζα

Επιμέλεια κειμένων:
Πάνου Καπετανίδη

22. Ο Χότζας Ξεναγός

Ο Ναστραντίν Χότζας πήγε κάποτε στην Μέκκα για προσκύνημα και πέρασε από την Μεδίνα. Καθώς περπατούσε από το εκεί κεντρικό τζαμί, ένας τουρίστας, που μάλλον τα είχε χαμένα, τον πλησίασε και του είπε:

- Με συγχωρείτε, κύριε, αλλά μοιάζετε να κατάγεστε από αυτά τα μέρη. Μπορείτε να μου πείτε κάτι σχετικά με αυτό το τζαμί; Φαίνεται πολύ παλιό και σημαντικό, αλλά έχω χάσει τον οδηγό μου.

Ο Ναστραντίν ήταν πάρα πολύ υπερήφανος, για να παραδεχτεί ότι και αυτός δεν είχε ιδέα τι ήταν αυτό και άρχισε αμέσως μια ενθουσιώδη εξήγηση:

- Αυτό είναι, πράγματι, ένα πολύ παλιό και ιδιαίτερο τζαμί. Χτίστηκε από τον Μέγα Αλέξανδρο, για να τιμήσουν την κατάκτηση της Αραβίας.

Ο τουρίστας εντυπωσιάστηκε, αλλά και μια ματιά αμφιβολίας διέσχισε το πρόσωπό του και ρώτησε:

- Αλλά πώς μπορεί να γίνει αυτό; Είμαι σίγουρος ότι ο Αλέξανδρος ήταν Έλληνας, δεν ήταν μουσουλμάνος... Ήταν έτσι ή δεν ήταν;

Και απάντησε ο Ναστραντίν, με πικρία:

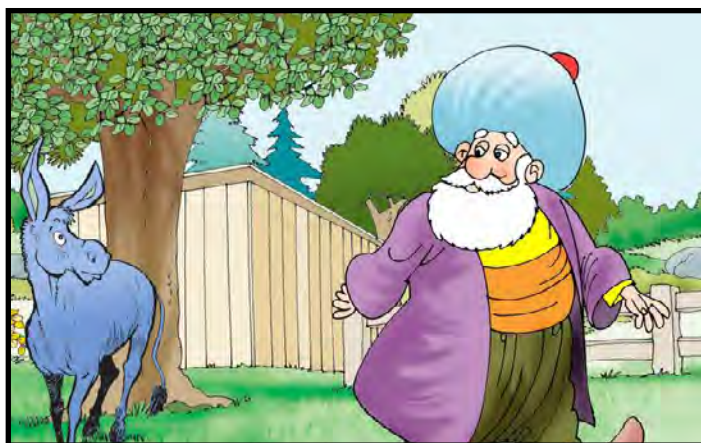
- Βλέπω ότι ξέρετε κάτι από αυτά τα θέματα. Στην πραγματικότητα, ο Αλέξανδρος ήταν τόσο εντυπωσιασμένος με την τύχη του στον πόλεμο, που ασπάστηκε το Ισλάμ, προκειμένου να δείξει την ευγνωμοσύνη του προς τον Αλλάχ.

Ο τουρίστας, στη συνέχεια, ρώτησε σε παύση:

- Ω, αλήθεια; Αλλά σίγουρα υπήρχε το Ισλάμ στην εποχή του Μεγάλου Αλεξάνδρου;

Και ο Ναστραντίν απάντησε:

- Μία εξαιρετική παρατήρηση! Είναι πραγματικά ευχάριστο να υπάρχουν επισκέπτες που αντιλαμβάνονται την ιστορία μας τόσο καλά. Και μάλιστα, ήταν τόσο συγκλονισμένος ο Μέγας Αλέξανδρος από τη γενναιοδωρία που ο Αλλάχ τού είχε δείξει, ώστε ότι μόλις τελείωσαν οι μάχες, ξεκίνησε μια νέα θρησκεία και έγινε έτσι ο ιδρυτής του Ισλάμ.

Ο τουρίστας κοίταξε το τζαμί με μια νέα οπτική, αλλά πριν ο Ναστραντίν ξεγλιστρήσει μέσα στο πλήθος, ένα άλλο πρόβλημα εμφανίστηκε σε αυτόν:

-Αλλά δεν ήταν ο ιδρυτής του Ισλάμ ο Μωάμεθ; Θέλω να πω ότι αυτό διάβασα σε ένα βιβλίο. Τουλάχιστον είμαι σίγουρος ότι δεν ήταν ο Αλέξανδρος.

Και ο Ναστραντίν είπε:

-Βλέπω ότι είστε επιστήμονας. Απλώς, συνέβη το εξής: ο Αλέξανδρος αισθάνθηκε ότι θα μπορούσε να αφιερώσει τον εαυτό του κανονικά στη νέα ζωή του, ως προφήτης μόνον και υιοθετώντας μια νέα ταυτότητα. Έτσι, εγκατέλειψε το παλιό

του όνομα και για το υπόλοιπο της ζωής του, αποκαλούσε τον εαυτό του Μωάμεθ.

Ο τουρίστας, τότε, αναρωτήθηκε:

- Αλήθεια; Αυτό είναι εκπληκτικό! Αλλά νόμιζα ότι ο Μέγας Αλέξανδρος έζησε πολύ καιρό πριν από τον Μωάμεθ. Είναι αυτό σωστό;

Και απαντά ο Χότζας:

- Σίγουρα, δεν είναι! Εσείς έχετε στο νου σας ένα διαφορετικό Μέγα Αλέξανδρο, εγώ μιλάω για αυτόν που ονομάζεται Μωάμεθ.

23. Σύμβουλος επενδύσεων

Επισκέπτεται κάποιος τον Χότζα να τον συμβουλευτεί για το πού να επενδύσει τις οικονομίες του.

- Από πού τα βρήκες τα λεφτά;

- Από το φούρνο μου! Έφτιαχνα κουλούρια επί χρόνια.

- Πάρε τη συνταγή και δώσε μου εκατό γρόσια. Άνοιξέ τη στο σπίτι σου και μελέτησέ τη προσεκτικά.

Την επόμενη, ο υποψήφιος επενδυτής επιστρέφει έξαλλος:

- Χότζα, εγώ σου ζήτησα συμβουλή για επενδύσεις και εσύ μου έδωσες ένα χαρτί γεμάτο μηδενικά.

- Δεν είναι μηδενικά, κουλούρια είναι!

24. Σαφής απάντηση

Μια μέρα, ο Ναστραντίν επισκεύαζε τα κεραμίδια της στέγης του σπιτιού του.

Ενώ ο Ναστραντίν δούλευε στην οροφή, ένας άγνωστος χτύπησε την πόρτα.

- Τι θέλεις; Φώναξε ο Ναστραντίν.

- Έλα κάτω, απάντησε ο ξένος. Έτσι, δεν μπορώ να σου το πω.

Ο Ναστραντίν, απρόθυμος και αργά,

κατέβηκε από τη σκάλα.

- Καλά, απάντησε ο Ναστραντίν. Ποιο είναι αυτό το σημαντικό πράγμα;

- Θα μπορούσατε να δώσετε λίγα χρήματα σε ένα φτωχό γέρο;

Ζητιάνεψε ο ξένος και κουρασμένος ο Ναστραντίν άρχισε να ανεβαίνει τη σκάλα και είπε:

- Για έλα μαζί μου, μέχρι την οροφή.

Όταν και οι δύο, Ναστραντίν και ζητιάνος, ήταν επάνω, στην οροφή, ο Ναστραντίν είπε:

- Η απάντηση είναι όχι!

25. Δυο ερωτήσεις

Ο Ναστραντίν άνοιξε ένα περίπτερο, με μια επιγραφή επάνω του:

«Δύο ερωτήσεις σχετικά με οποιοδήποτε θέμα. Απάντηση μόνο με εκατό ασημένια νομίσματα».

Ένας άνθρωπος που είχε δύο πολύ επείγοντα θέματα, έδωσε τα λεφτά του, λέγοντας:

- Εκατό ασημένια νομίσματα είναι μάλλον ακριβά για δύο ερωτήματα, έτσι δεν είναι;

Και απάντησε ο Ναστραντίν:

- Ναι! Η επόμενη ερώτηση, παρακαλώ;

26. Επικερδής χαζομάρα εναντίον ζημιογόνου ευφυΐας

Ο Ναστραντίν συνήθιζε, για να στέκεται στο δρόμο, τις ημέρες της αγοράς, να το παίζει ηλίθιος. Αν κάποιος άνθρωπος, του πρόσφερε ένα μεγάλο και ένα μικρό νόμισμα, διάλεγε πάντα το μικρότερο νόμισμα. Μια μέρα, ένας άντρας ευγενικά του είπε:

- Ναστραντίν, θα πρέπει να παίρνεις το μεγαλύτερο κέρμα. Τότε, θα έχεις περισσότερα χρήματα και οι άνθρωποι δεν θα είναι πλέον σε θέση να σε περιγελούν σαν ηλίθιο.

Και ο Ναστραντίν απάντησε:

- Αυτό μπορεί να είναι αλήθεια.

Αλλά αν εγώ παίρνω το μεγαλύτερο, οι άνθρωποι θα σταματήσουν να μου προσφέρουν τα χρήματα, για να αποδείξουν ότι είμαι ηλίθιος και τότε, δεν θα έχω καθόλου χρήματα.

ΛΕΣ ΚΑΙ ΗΤΑΝ ΧΘΕΣ:

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΟ 61ου ΤΕΥΧΟΥΣ

(ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2024)

Τέσσερις
εικόνες
μιλάνε όσο
4.000
λέξεις...

ΟΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΜΑΣ ΣΤΕΛΝΟΥΝ 1

Η Ελλάδα πεθαίνει

Χιλιάδες χρόνια πίσω, εκεί που οι ένδοξοι πρόγονοί μας, χρίσανε Παρθενώνα και έννοιες όπως τη δημοκρατία, τη φιλοσοφία και πολλά άλλα, σήμερα έχει καταλάβει τη θέση τους η αναρχία η παρακμή των ηθών (ό,τι καταλαβαίνει ο καθένας), η αθεία, η βλασφημία, ο εξευτελισμός κάθε μορφής τέχνης και κάθε αξίας, που χαρακτήρισε για χρόνια πολλά τους προγόνους μας.

Αντί να καταφέρουμε να πάμε έστω και ένα βήμα πιο μπροστά από αυτούς (πνευματικά και ηθικά), οδεύουμε κατά πολύ προς την άβυσσο.

Ο Θανάσης Βέγγος μιλάει για το θάνατο της Ελλάδας και πως κάνει πολύ θόρυβο, καθώς γκρεμίζονται τα θεμέλια ολοκληρώου του πολιτισμού της ανθρωπότητας.

Από μεριάς μου, ως καλλιτέχνης του Θεάτρου Σκιών, παρατηρώ πως η τέχνη έχει παρακάψει τόσο, που πλέον ο κόσμος έχει χάσει παντελώς το ενδιαφέρον του για αυτή την τόσο ενδιαφέρουσα μορφή θεάτρου, ένα παιχνίδι των σκιών, και μας κατατάσσουν σαν κλόουν, για να «παρκάρουν» για μια ώρα κάπου το παιδί τους.

Ίσως φταίει που τα ήγνα της τέχνης τα κρατούν άτομα, χωρίς πάθος και μεράκι, με μόνο σκοπό το χρήμα, παίρνοντας ένα φθηνό Καραγκιόζη, πατώντας στις πλάτες των ονομάτων των μαστόρων τους... (οποίος έχει τη μύγα... έλεγαν στο χωριό μου).

Ίσως φταίει, που ο φορέας του κλάδου παραμένει ένας απλός παρατηρητής των γεγονότων, φοβούμενος μην χάσει την χρηματοδότηση από το υπουργείο, καθώς τα «κονέ» είναι δυνατότερα από κάθε σωματείο ή οργανισμό...

Ίσως φταίει η χωρίς λόγο δόνηση μεταξύ των καλλιτεχνών, που οδηγεί σε παραδόξες, αντί σε ομόνοια, για το καλό της τέχνης. Στην ταινία «Ο Δραπέτης», βλέπουμε όλους τους παλαιμάχους και τα δυνατά ονόματα να είναι μονοιασμένα σε έναν καφενέ και να καπνίζουν μαζί το πύξ, θα ξεπεράσουν την τότε κρίση.

Η επάνοδος του Καραγκιόζη είναι δύσκολη, όχι όμως ακατόρθωτη... Πέρασε πολέμους και έζησε, πέρασε τη λαίλαπα του σινεμά και έζησε, δεν μπορεί μετά από τόσες κρίσεις να χάσει από ένα κίνητρο, από τις δόνησεις και από τη φθηνή...

Θα ήσαι και θα καταφέρει να ξαναβρίσκει στις δόξες του, όπως τα χρόνια του γέρο-Χαρίδημου, του Θεοδώρου του Βαγγου, του Μόλλα και τόσων μαστόρων που απογείωναν την τέχνη μας!

Γ. Ευαγγελιάτος,
Καλλιτέχνης Θεάτρου Σκιών

ΤΟΥ ΠΑΝΟΥ
ΚΑΠΕΤΑΝΙΔΗ

Σελίδα 14 ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Μηνιαία ανεξάρτητη-αδέσμευτη ηλεκτρονική έκδοση,
σε θέματα Θεάτρου Σκιών, σάτιρας και ενρύτερης ενημέρωσης.
Περίοδος Α' Τεύχος 61 Σεπτέμβριος 2024

Μας στέλνει ζωγραφίες
ο ΘΑΝΑΣΗΣ από τα Γρεβνά

Ο νέοι και ερασιτέχνες καραγκιοζοπαίχτες

ΑΘΗΝΑ

Μιχαήλ Δελημιχαήλ

Ο Μιχαήλ Δελημιχαήλ γεννήθηκε στην Αθήνα, το 2004. Πρωτοείδε παράσταση Θεάτρου Σκιών στην ηλικία των τριών χρόνων και έκτοτε ασχολείται, ανελλιπώς, με την τέχνη του Καραγκιόζη. Από πολύ νωρίς, βρέθηκε πίσω από τον μπερντέ αρκετών καλλιτεχνών του χώρου, με πολλούς από τους οποίους συνεργάζεται σε συστηματική βάση.

Σήμερα, είναι φοιτητής της Σχολής Καλών Τεχνών, στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον δείχνει για τον τομέα του θεάτρου και της λαϊκής παράδοσης στην εκπαίδευση, τόσο σε ερευνητικό, όσο και σε πρακτικό επίπεδο, μέσα από την συνεργασία του με το θίασο των αδελφών Αθανασίου και των εργαστηρίων Θεάτρου Σκιών, που πραγματοποιούν. Παραστάσεις του έχει παρουσιάσει σε σχολεία, πολιτιστικούς συλλόγους και θέατρα, ενώ φιγούρες του κοσμούν προσωπικές συλλογές, στην Ελλάδα.

Εδώ γελάμε
του Πάνου Καπετανίδη

«Ρεσιτάλ υποτέλειας»

«Ρεσιτάλ υποτέλειας
του σύγχρονου
Χατζηαβάτη, Μαρκ
Ρούτε, στον Τραμπ»
Ο Μαρκ Ρούτε (Χάχη,

ΣΥΝΟΔΟΣ ΝΑΤΟ ΣΤΗ ΧΑΧΗ ΡΕΣΙΤΑΛ ΥΠΟΤΕΛΕΙΑΣ ΤΟΥ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗ, ΜΑΡΚ ΡΟΥΤΕ, ΣΤΟΝ ΤΡΑΜΠ

• Με το τετραμμένο χατί του πιστού
συμμάχου ο Κυριάκος Μητσοτάκης
• ΑντιΝΑΤΟικές διαδηλώσεις στην Αθήνα
και σε μεγάλες πόλεις ΣΕΛ. 4, 17, 26

14-2-1967) είναι
Ολλανδός Γενικός
Γραμματέας του ΝΑΤΟ...
Αλλά και νεοελληνικό,
για να μην ξεχνιόμαστε,
Θέατρο Σκιών, με τον
Καραμανλή...

Μανωλάκης ο Βομβιστής

ΘΕΑΤΡΟ ΣΚΙΩΝ ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΑΝΑΚΡΙΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ

ΚΥΡΙΑΔΑ
Η Ελπίδα
δεν κινείται
στην ΑΣΕ
Τουρκία-
Αθήνα

1,3
ΕΥΡΩ

ΑΝΤΙΝΑΤΟΙΚΕΣ ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΚΑΙ ΣΕ ΜΕΓΑΛΕΣ ΠΟΛΕΙΣ

Το σκάνδαλο του ΟΠΕΚΕΠΕ κλονίζει το Μαξίμου

ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ υπό κατάρρευση

Παραπλήθηκαν έπειτα από άγριο
παρασκήνιο ο Βορίδης και τρεις από
τους υφυπουργούς που «προταγωνιστούσαν»
στις υποκλοπικές συννομιλίες

ΤΟΥΣ ΘΥΣΙΑΖΕΙ Ο ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ
(ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΑ) ΓΙΑ ΝΑ
ΜΕΙΝΕΙ Ο ΙΔΙΟΣ ΕΚΤΟΣ ΚΑΔΡΟΥ

Σε δυσμένεια και οι υπόλοιποι βουλευτές που
«πισώθηκαν» από τον κορόνο να ζητούν διευκολύνσεις
για επιδοτήσεις. Νέοι αποσταυρωμένοι διάλογοι:

«Να πάρει ο "μεγάλος" τον Τσίπρα»

Ο,ΤΙ ΤΟΥ ΦΑΝΕΙ...
Ο ΤΣΙΠΡΑΣ ΘΥΜΗΘΗΚΕ ΤΩΡΑ
ΝΑ ΖΗΤΗΣΕ ΤΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΑΝΕΙΠΡΟΒΕΣΜΑ
Αυξάνονται τα μεγάλα
χρέη στην Εφορία

ΑΝΑΤΡΟΠΕΣ
Το σχέδιο Τραμπ
για τη Γάζα
ως επόμενες μέρες

Ο ΦΙΛΟΣ ΤΟΥ
ΑΝΤΙΤΟΚΟΥΝΗΜΟΥ
ΕΛΠΙΔΑ ΓΙΑ
ΤΟΝ ΑΡΗ

ΕΠΕΝΔΥΣΗ ΑΠΟ
ΤΗ ΜΑΛΛΑΣΙΑ

ΑΒΥΣΣΑΛΕΙΣ ΠΑΡΑΝΟΜΙΕΣ
ΕΙΣ ΒΑΡΟΣ ΤΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΧΩΡΟΥ

ΑΝΤΙΝΑΤΟΙΚΕΣ ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΚΑΙ ΣΕ ΜΕΓΑΛΕΣ ΠΟΛΕΙΣ

ΕΠΙΣΤΑΣΗ ΣΤΗ
Στον νέο ρυθμό
Μητσοτάκης
χορεύει
η διοίκηση

Συν φασί
της ΕΦ.Συν.

ΕΠΙΣΤΑΣΗ ΣΤΗ
Εσωκομματικών
τρίτων συνεχίζα
... με τον Κ.Α.
... με τον Κ.Α.
... με τον Κ.Α.
... με τον Κ.Α.

ΕΠΙΣΤΑΣΗ ΣΤΗ
Πτώση 51%
εξοπλισμών
των προσηλόνων
με τον ΝΟΚ

ΕΠΙΣΤΑΣΗ ΣΤΗ
Σύσκεψη-
φιάσκο για
τη φιλοξενία
των προσφύγων

ΕΠΙΣΤΑΣΗ ΣΤΗ
Συνέντευξη με
τον εγγονό
που ζήτησε
δεδολεμένο
και... συνεληφθή

ΕΠΙΣΤΑΣΗ ΣΤΗ
Αντι λίσας,
κυβερνητικό
«κρυφτούλι»
πίσω από τον
«Ηρακλή»

ΕΠΙΣΤΑΣΗ ΣΤΗ
ΕΚΡΗΞΗ ΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΠΡΟΤΥΠΟΥ ΚΑΛΩΣ
«Αποκαλιπτήρια»
για ΑΕΠ,
πληθωρισμό,
Ταμείο
Ανάκαμψης,
«φέρεα» του
Δημοσίου

ΕΠΙΣΤΑΣΗ ΣΤΗ
Στον «αέρα»
η Νέα Τούμπα

ΕΠΙΣΤΑΣΗ ΣΤΗ
Αναβάθμιση
που ισοδυναμεί
με υποσημειω
ψηφο
εμπιστοσύνης

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

ΟΜΑΔΑ ΑΛΗΘΕΙΑΣ
ΤΟ ΨΕΥΔΩΝΥΜΟ
ΤΟΥ ΨΕΥΔΟΥΣ

Ο ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ
ΤΗΣ ΤΟΞΙΚΗΣ
ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑΣ ΤΗΣ Ν.Δ.

ΜΙΑ ΓΑΛΛΙΑ και φανατικά αντι-ΣΥΡΙΖΑ πλατφόρμα
Η ΕΡΓΑΛΕΙΟΠΟΙΗΣΗ των λέξεων
και η αναπαραγωγή της πραγματικότητας
ΣΤΟ ΕΘΟΣ τα ποικίλα στοιχεία των αναρτήσεων
της κυβέρνησης του Μαξίμου
ΠΙΣΕ ΔΟΛΟΦΟΝΙΣΤΑΝ
χαρακτήρες, πώς σκοφοντούσαν
τα κόμματα και τους
εκπαιδευτικούς τους κι έκαναν
το δρόμο μαύρο
ΠΙΣΕ ΛΙΒΑΝΙΖΑΝ
την κυβέρνηση και το έργο της

ΕΠΙΣΤΑΣΗ ΣΤΗ
ΡΕΣΙΤΑΛ ΥΠΟΤΕΛΕΙΑΣ
ΤΟΥ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ
ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗ, ΜΑΡΚ
ΡΟΥΤΕ, ΣΤΟΝ ΤΡΑΜΠ

ΕΠΙΣΤΑΣΗ ΣΤΗ
Αντι λίσας,
κυβερνητικό
«κρυφτούλι»
πίσω από τον
«Ηρακλή»

"Από την Παράγκα στα Σαλόνια"

του Μιχαήλ Ν. Ζαχαρή

Ο Καραγκιόζης ήταν ο πάντα αλογόκριτος επαναστάτης.

Σύμβολο του φτωχού Έλληνα, του καταπιεσμένου, του βιοπαλαιστή και όχι των σαλονιών και του χρήματος.

Και όμως, κατέληξε από τις μάντρες των караγκιοζοπαιχτών με τον κισσό και το αγιόκλημα, τα θέατρα, τους σινεμάδες και τις λαϊκές συνοικίες, να μεταφερθεί στα Μέγαρα, στα πολιτιστικά ιδρύματα με βαρύγδουπες χορηγίες... Έγινε "πολιτιστικό προϊόν".

Μερικοί δήθεν τον "εκσυγχρονίζουν", άλλοι τον "θεωρητικοποιούν", αμπελοφιλοσοφώντας, μα στην πράξη όλοι τον εκμεταλλεύονται...

Πολλοί караγκιοζοπαιχτές θεωρούνται "κυρίαρχοι του είδους", οι οποίοι χτίζουν καριέρες, κερδοσκοπώντας

πάνω στο όνομα του λαϊκού ήρωα.

Παίζοντας στα ακριβά σαλόνια των νεόπλουτων, προσφέροντας ένα δήθεν «λαϊκό πολιτισμό» με ένα άκρως αντιλαϊκό εισιτήριο, απευθυνόμενο σε ένα ταξικά διαφορετικό κοινό.

Ο Καραγκιόζης δεν ζήτησε ποτέ επαίνους! Δεν φόρεσε ποτέ κοστούμι!

Έμεινε ξυπόλυτος και ανεξάρτητος!

Μιλούσε ωμά και ανθρώπινα, χωρίς καθωσπρεπισμούς. Για αυτό και τον αγάπησε ο λαός και για αυτόν ακριβώς το λόγο, σήμερα, τον ευνουχίζουν.

Και να πεις πως το κάνει το σύστημα; Να το καταλάβω. Να εκμεταλλευτεί ο ισχυρός τον Καραγκιόζη;

Αυτή είναι η δουλειά του συστήματος!

Το ότι το κάνουν οι "προοδευτικοί" καλλιτέχνες, οι δήθεν «αντισυστημικοί», οι «επαναστάτες», οι «λαϊκοί καλλιτέχνες», εκεί μιλάμε για ξεπούλημα πρώτης γραμμής! Ας ξεκολλήσουν τις ταμπέλες αυτές από πάνω τους και αςβάλουν αυτές που τους αρμόζουν...

Το Θέατρο Σκιών ήταν, είναι και θα πρέπει να είναι αδιαμφισβήτητα λαϊκή τέχνη και όχι εργαλείο προβολής στα χέρια των ισχυρών! Και αν κάποιοι ξέχασαν από πού ξεκίνησε, καλό θα ήταν να επιστρέψουν και λίγο στην παράγκα του ξυπόλυτου... Ναι! Εκεί, θα είναι ακόμα. Αγανακτισμένος, πεινασμένος, ασυμβίβαστος, φτωχός και κουρελής, μα πάνω από όλα ελεύθερος, ευτυχής και αξιοπρεπής!

«ΧΡΗΣΤΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ»

του Θωμά Αθ. Αγραφιώτη

Στις 3 Αυγούστου του 1900, γεννήθηκε ο αγαπημένος κωμικός Χρήστος Ευθυμίου, στην πόλη της Λαμίας.

1. Ο πιο γνωστός κινηματογραφικός του ρόλος ήταν στην κωμωδία του Γιάννη Δαλιανίδη με τίτλο: **"Ένας Βλάκας και Μισός"** από το ομώνυμο θεατρικό έργο του Δημήτρη Ψαθά. Ο ρόλος δόθηκε στον ίδιο, μετά από την άρνηση του Βασίλη Λογοθετίδη για λόγους υγείας. Ήταν ένας κινηματογραφικός ρόλος, ωστόσο, που ταίριαζε γάντι τόσο με τη φυσιογνωμία και το σουλούπι, όσο και με την ιδιαίτερη φωνή του **Χρήστου Ευθυμίου**.

2. Με ιδιαίτερη επιτυχία έπλασε και το ρόλο του αθεράπευτου "Γυναικά", ο οποίος είχε πολύ μεγάλη ιδέα για τη γοητεία του, έτσι ώστε ορθώς ο Βύρων Πάλλης να τον αποκαλέσει **"γιαλαντζί" γυναικά** σε κάποιο σημείο του έργου. Η σκηνοθεσία του έργου ήταν του Νίκου Τσιφόρου και αποτελεί μια από τις

λιγότερο γνωστές, αλλά εξίσου χαριτωμένες, κωμωδίες του εν λόγω σκηνοθέτη.

Ο Ευθυμίου δεν πρωταγωνίστησε σε πολλές κινηματογραφικές ταινίες. Έμεινε ίσως περισσότερο γνωστός για την πρωταγωνιστική θεατρική του δράση **στο Θίασο Λογοθετίδη**, μετά από τον ξαφνικό θάνατο του τελευταίου στις **20-2-1960**.

Ιδιαίτερα αξιομνημόνευτες, όμως, είναι τρεις κινηματογραφικές ταινίες, στις οποίες ο Ευθυμίου περιορίζεται μεν σε δεύτερο ρόλο, αλλά κλέβει τις εντυπώσεις:

α) Στον **"Αγαπητικό της Βοσκοπούλας"** (1955) του Δαδήρα, στον οποίο τραγουδάει περίφημα το **"Ποταμέμ, τζάνεμ ποταμέμ"**.

β) Στην **"Χιονάτη και τα 7 Γεροντοπαλικάρα"** (1961) του Καμπανέλλη, στην οποία υποδύεται ένα από τα επτά γεροντοπαλικάρα και συγκεκριμένα το γιατρό **"Χάχα"**.

γ) Στην **"Άγνωστο"** (1954) του Ορέστη Λάσκου, στην οποία υποδύεται τον απατεώνα συνάδελφο του Μίμη Φωτόπουλου και επαγγέλλεται **"Καθηγητής της Ωδικής και της Ορθοφωνίας"**

("Άνευ Χαρτοφυλακίου", όπως συμπληρώνει πάντοτε και δηκτικά ο Μίμης Φωτόπουλος). Πρόκειται για τη μοναδική εμφάνιση του Ευθυμίου στη Φίνος Φιλμ.

"Έφυγε" στις 4 Μάη 1971, σε ηλικία 71 ετών.

ΘΙΑΣΟΣ ΣΚΙΩΝ ΜΙΧΑΛΗ ΖΑΧΑΡΗ

Φίλες και φίλοι, με μεγάλη χαρά, σας προσκαλούμε στην επέτειο των **10 χρόνων** από την έναρξη λειτουργίας του θεάτρου μας, **το Σάββατο 20/09/25 και ώρα 18:00**.

Ελάτε όλοι, για να παρακολουθήσετε μια παλαιά παράσταση του Θεάτρου Σκιών και κατόπιν να απολαύσετε ένα ωραίο κέρασμα, ως ένδειξη ευγνωμοσύνης από εμάς, για τη στήριξη που μας προσφέρατε, όλα αυτά τα χρόνια.

Πρόγραμμα εκδήλωσης:
18:00-19:30

Παράσταση Θεάτρου
Σκιών με τίτλο: «**Ο Δον
Ηλίας Κολοκύθας**».

Μετά το πέρας
της παράστασης, θα
ακολουθήσει **Δεξίωση**
και Κλήρωση μιας
επαγγελματικής φιγούρας.

Τοποθεσία: Γερβασίου
Γρεβενών 250, Νίκαια.
ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗ

Τηλέφωνο επικοινωνίας:
6980709145

Τα εδέσματα είναισι μια
ευγενική προσφορά της
GEOPASTRY, την οποία
ευχαριστούμε πολύ για
αυτό.

Πανελλήνιο Σωματείο Θεάτρου Σκιών

Την **Δευτέρα 1η Σεπτέμβρη 2025**, το Πανελλήνιο Σωματείο Θεάτρου Σκιών, διοργανώνει τιμητική εκδήλωση για τον Κερατσινιώτη καραγκιοζοπαίχτη και πρώην Πρόεδρο, **Πάνο Καπετανίδη**, στο Κινηματοθέατρο «**Αλ. Χρυσοστομίδης**» στο Πάρκο Ανδρέας Παπανδρέου (Σελεπίτσαρι) στο Κερατσίνι, με ώρα έναρξης 20:00. Ο τιμώμενος θα παρουσιάσει το έργο «**Ο Καραγκιόζης προφήτης**».

Η εκδήλωση θα πραγματοποιηθεί με την υποστήριξη του **Δήμου Κερατσινίου-Δραπετσώνας**, με είσοδο ελεύθερη. Η παρουσία σας θα μας χαροποιήσει ιδιαίτερα.
Το ΔΣ

Ιστορικά ορόσημα της νεότερης ελληνικής ιστορίας στον ελληνικό κινηματογράφο: Η περίπτωση των ιστορικών γεγονότων πριν και μετά από τον Ιούλιο του 1974

του Θωμά Αθ. Αγραφιώτη

Ο ελληνικός κινηματογράφος ασχολήθηκε επιλεκτικά με το σύνολο της νεότερης ελληνικής ιστορίας, κάτι που οφείλεται και σε πολιτικές σκοπιμότητες, πέρα βεβαίως από τις απαιτητικές, τόσο οικονομικά, όσο και καλλιτεχνικά, προϋποθέσεις για τη μεταφορά τέτοιων θεματικών στο κινηματογραφικό πανί.

Κραυγαλέα περίπτωση κινηματογραφικής αδιαφορίας αποτελεί και η Άλωση της Κωνσταντινουπόλεως (του 1453), κάτι που δεν χαρακτηρίζει μόνο τον ελληνικό κινηματογράφο, αλλά και τον παγκόσμιο, με εξαίρεση την ολιγόλεπτη εισαγωγή της ταινίας του Φράνσις Φορντ Κόπολα: «Ο Δράκουλας του Μπραμ Στόκερ». Τα αίτια εντοπίζονται στην (επιλεκτική) αδιαφορία του διεθνούς κινηματογράφου για την Ανατολική Μεσόγειο, αλλά και στην αδυναμία του ελληνικού κινηματογράφου να προσεγγίσει τέτοια θέματα.

Από εκεί και στο εξής και περιορίζοντας τις αναφορές μας στον ελληνικό κινηματογράφο, θα λέγαμε ότι ο τελευταίος μάλλον αδιαφόρησε και για την Επανάσταση του 1821, δίνοντας λίγες σχετικές ταινίες και τις περισσότερες από αυτές ως τα τέλη της δεκαετίας του 1960 και κατόπιν με αφορμή τη συμπλήρωση των 150 ετών από την κήρυξη της Επανάστασης, το έτος 1971. Προφανώς, η ιστορική και επαναστατική φουστανέλα θεωρήθηκε παρωχημένο θέμα για τη μεταπολεμική Ελλάδα του 1960, καθώς είχε ήδη αξιοποιηθεί επαρκώς και από το νεοελληνικό Θέατρο Σκιών, ηρωική παράσταση του οποίου αποτελούσε (εκτός των άλλων) και ο «Απαγχονισμός του Αρχιεπισκόπου Κυπριανού», στα πρότυπα του «Απαγχονισμού του

Πατριάρχη Γρηγορίου του Πέμπτου».

Ωστόσο, ακόμα και η μικρασιατική εκστρατεία και καταστροφή αποτέλεσαν, για πολιτικούς προφανώς λόγους, θέμα ταμπού για τον ελληνικό κινηματογράφο, με εξαίρεση τις δύο ταινίες του Νίκου Ξανθόπουλου «Ξεριζωμένη γενιά» και «Η Οδύσσεια ενός ξεριζωμένου», με τις οποίες δόθηκε έμφαση τουλάχιστον στη δυστυχία και τα παρεπόμενα της προσφυγιάς και όχι στα γεγονότα των

ετών 1919-1922.

Το πιο ελκυστικό ιστορικό θέμα για τον ελληνικό κινηματογράφο αποτέλεσε η δεκαετία του

1940 και κυρίως ο ελληνοϊταλικός πόλεμος της Αλβανίας και η περίοδος της γερμανικής (κυρίως) κατοχής, με τον εμφύλιο πόλεμο να περιθωριοποιείται ως θέμα στο μεταπολεμικό-μετεμφυλιακό ελληνικό κράτος και με μόνη εξαίρεση την κλασική ταινία **«Οι Γερμανοί ξανάρχονται»**, με την οποία αρθρώθηκε υπεύθυνος λόγος για τον εμφύλιο πόλεμο, που βρισκόταν ακόμα σε εξέλιξη, κατά την εποχή των γυρισμάτων της ταινίας.

Από το 1950 και εξής, ο πόλεμος του 1940-41 και η κατοχή θα μονοπωλήσουν το ενδιαφέρον των ελληνικών ταινιών, μέχρι που φτάνουμε στο τέλος της δεκαετίας του 1950, όταν θα αρχίσουν και οι κινηματογραφικές αναφορές των Ελλήνων σκηνοθετών για την Κύπρο.

Πρώτος διδάξας ο Ντίνος Δημόπουλος, ένας σκηνοθέτης που πάντοτε έπαιζε με τη λογοκρισία και ο οποίος στην ταινία **«Στουρνάρα 288»** παρουσιάζει τον Κύπριο φοιτητή (Ντίνιο Ηλιόπουλο), ως αφηγητή της ταινίας, να μένει στο ισόγειο της πολυκατοικίας και να περιγράφει στον Ορέστη Μακρή, που είναι ο συναινετικός στον όλο αγώνα θυρωρός, για το πώς συμμετέχει στις πορείες για την Κύπρο, έχοντας ως καθήκον του να δώσει λίγη μύτη ή λίγο αυτί. Είναι ο ίδιος ηθοποιός, που ως Πίπης Καθιστός στις **«Κυρίες της αυλής»** και με τις οδηγίες του ίδιου σκηνοθέτη, θα μιλήσει για το Άγαλμα της Ελευθερίας, που βάζει φωτιές με τη δάδα της, την εποχή της πρόσκαιρης χαλάρωσης της λογοκρισίας, λίγο πριν από τη δικτατορία του 1967.

Από τις αρχές της δεκαετίας του 1960 και εξής, η Κύπρος αρχίζει να αποτελεί το φόντο κάποιων δραματικών ταινιών (**«Στην Κύπρο, γεννήθηκε η αγάπη μας»**), ιστοριών μυστηρίου (**«Ο θάνατος θα ξανάρθει»**) και κωμωδιών (**«Εταιρεία θαυμάτων»**), ενώ την ίδια εποχή,

τουλάχιστον συμβατικά, αρχίζει και η πορεία του κυπριακού κινηματογράφου, ο οποίος βεβαίως θα περιμένει σταδιακά την ενηλικίωση και την έστω μερική αυτονόμησή του, πορευόμενος παράλληλα και για πολύ καιρό ταυτόσημα με τον ελληνικό κινηματογράφο, πράγμα βεβαίως πολύ φυσικό για τις ιδιαιτερότητες της ίδρυσης του συγκεκριμένου κυπριακού κράτους.

Ιδιαίτερο ιδεολογικό πολιτικό ενδιαφέρον έχουν οι ελληνικές κινηματογραφικές ταινίες γύρω από τον εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα της ΕΟΚΑ, ταινίες που παρατηρούνται ιδίως μετά από το 1967, έχοντας σαφώς σχέση με τις πολιτικές απόψεις και προσδοκίες της Χούντας των Συνταγματαρχών γύρω από το εθνικό θέμα της Κύπρου.

Ταινίες, όπως π.χ. το **«Νησί της Αφροδίτης»**, με την Κατίνα Παξινού στην πρώτη και τελευταία κινηματογραφική της εμφάνιση σε ελληνική ταινία, ή

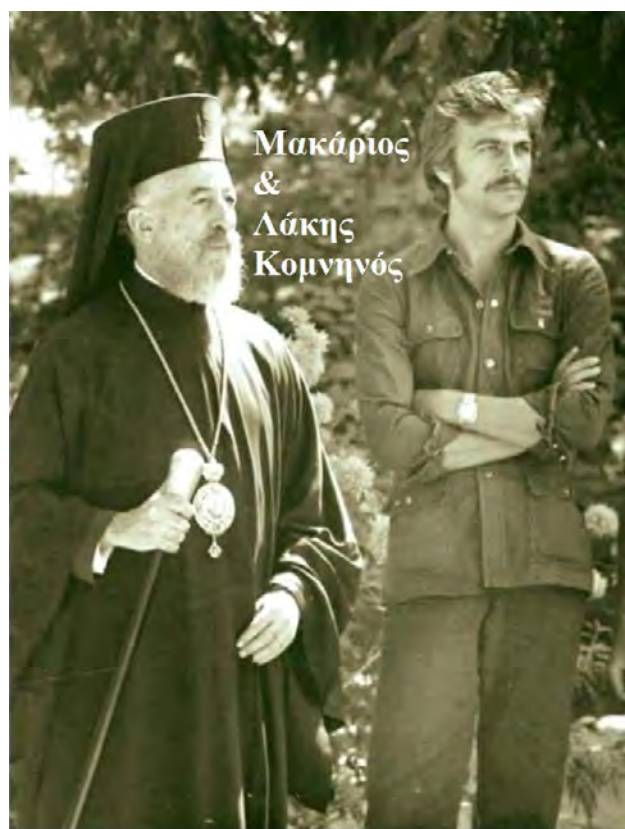

το «Μπροστά στην αγχόνη» και κυρίως το δεύτερο μέρος της σπονδυλωτής ταινίας **«Το κανόνι και το αηδόνι»**, στην ιστορία με τον Γρηγόρη Αυξεντίου κτλ., γυρισμένες κατά κύριο λόγο επί Χούντας αποδεικνύουν την αναφορά του καθεστώτος στην ΕΟΚΑ, μαζί με τα κλασικά θέματα του πολέμου της Αλβανίας του 1940-41, την κατοχή και μια μικρή δόση από την Επανάσταση του 1821, λόγω της συμπλήρωσης των 150 ετών από την κήρυξή της (π.χ. **«Παπαφλέσσας»**) και όπως ήδη προαναφέρθηκε.

Παράλληλα, συνεχίζεται το γύρισμα ταινιών με φόντο την Κύπρο, όπως η ταινία **«Διακοπές στην Κύπρο μας»** (ή αλλιώς **«Η Ωραία της Λευκωσίας»**), η οποία μετά από την πτώση της Χούντας είναι γνωστότερη με τον τίτλο «Ο κυρ-Γιώργης και οι τρέλες του», λόγω της δημοφιλίας του Διονύση Παπαγιαννόπουλου, ως κυρ-Γιώργη, στο τηλεοπτικό μεταπολιτευτικό «Λούνα-Παρκ» του Γιάννη Δαλιανίδη.

Η αναφορά στην ΕΟΚΑ, που εμμέσως πλην σαφώς υποδείκνυε την ειδική μέριμνα του καθεστώτος για την Ένωση, ακολουθήθηκε (λόγω των γεγονότων της 15ης Ιουλίου 1974 και εξής) από ταινίες, που κινούνταν στο πεδίο του ντοκιμαντέρ, προκειμένου να απεικονίσουν πιστά (και αντικειμενικά, κατά το δοκούν) τα γεγονότα από το πραξικόπημα και την τούρκικη εισβολή, μέχρι την αποκατάσταση της Δημοκρατίας στην Ελλάδα και την αφύπνιση της κοινής γνώμης.

Πρόκειται για ταινίες, όπως «Ο Ατίλας» του Μιχάλη Κακογιάννη, που ήταν ίσως η πιο κινηματογραφική αφήγηση σε σύγκριση με όλες τις άλλες σχετικές ταινίες, η πιο ισορροπημένη και ίσως και η πιο άρτια, παρά την προφανή και αναπόφευκτη συναισθηματική φόρτισή της, λόγω της παρουσίασης των τραγικών σύγχρονών της

ντοκουμέντων. Βεβαίως, γυρίστηκαν και πολλές ακόμα σχετικές ταινίες ντοκιμαντέρ, όπως «Τα τραγούδια της φωτιάς» του Νίκου Κούνδουρου και της Φίνος Φιλμ, το «Έτσι προδόθηκε η Κύπρος» και άλλα ντοκιμαντέρ με παρεμφερείς τίτλους. Ιδίως, όμως, για τον «Αττίλα» έχουμε ίσως τη μοναδική κυπριακή ταινία του κυπριακής καταγωγής Κακογιάννη, οι υπόλοιπες ταινίες του οποίου συγκαταλέγονται στον ελληνικό και το διεθνές κινηματογράφο.

Κάπως έτσι, ο (ολοένα και πιο αυτόνομος) κυπριακός κινηματογράφος ορίζει τις θεματικές του μέσα από ιστορικά θέματα, με έμφαση φυσικά στα πρόσφατα γεγονότα και ιδίως στην τραγωδία του 1974, ενώ στις υπόλοιπες θεματικές του προσπαθεί να αγγίξει μια κάποια σχετική επιτυχία, με συνεργασίες με Έλληνες συντελεστές, όπως π.χ. ο **Μάνος Κατράκης** στην ταινία **«Το τελευταίο φιλί»** και χωρίς ιδιαίτερη επιτυχία.

Παράλληλα, όμως, με τις ταινίες ντοκιμαντέρ για την τραγωδία της Κύπρου, εμφανίζεται και η περίπτωση ταινίας μυθοπλασίας με το ίδιο θέμα, όπως π.χ. το έργο **«Δολοφονήστε τον Μακάριο»**, στο οποίο ο Λάκης Κομνηνός επισκέπτεται την Κύπρο, για να κάνει ένα ρεπορτάζ, ως δημοσιογράφος, για επικείμενο πραξικόπημα. Καταφέρνει μάλιστα να αποσπάσει και μια συνέντευξη από τον Αρχιεπίσκοπο Μακάριο, ο οποίος παρουσιάζει το πιθανό πραξικόπημα ως καταστροφικό και θεωρώντας έτσι ότι η εχθρική για τον ίδιο χούντα των Αθηνών δεν θα το τολμήσει. Στην ταινία, εμφανίζεται και ο ίδιος ο Μακάριος πλάι στον Κομνηνό, ενώ το έργο τελειώνει με τα γεγονότα της 15ης Ιουλίου 1974 και εξής.

Παράλληλα, εξαιτίας της Μεταπολίτευσης, στην Ελλάδα, η πτώση της Χούντας φέρνει την πτώση και της λογοκρισίας, με αποτέλεσμα να παρουσιάζονται ταινίες, όπως π.χ. **«Ο Θανάσης στη χώρα της σφαλιάρας»** (με ιδιαίτερες αναφορές στη Χούντα, το Πολυτεχνείο και την κωμικοτραγική επιστράτευση του 1974) ή η κωμωδία «Ένα τανκ στο κρεβάτι μου», με τον Κώστα Βουτσά να ζωντανεύει τα γεγονότα της επταετίας, μέσα από κωμικές κυρίως αναφορές, όπως τα δημοψηφίσματα και την κατάργηση της Βασιλείας, το φόβο των απλών ανθρώπων για τη Χούντα, αλλά και την ανάγκη τους να μιλήσουν πάλι για τα πολιτικά, με την ευκαιρία της Μεταπολίτευσης, καυγαδίζοντας για την Νέα Δημοκρατία, την Ένωση Κέντρου ή τον Ανδρέα.

Παράλληλα, αρχίζει να ανοίγεται μια νέα ιστορική θεματική για τον ελληνικό κινηματογράφο, με ταινίες για τον Εμφύλιο, κυρίως σε σκηνοθεσία **Θεόδωρου Αγγελόπουλου και Παντελή Βούλγαρη**, ενώ επανακυκλοφορεί σε επανέκδοση μια χαμένη κόπια της παραλίγο χαμένης ταινίας

«Οι Γερμανοί ξανάρχονται». Φυσικά (και πέρα από τη μυθοπλασία), δεν λείπουν και τα ντοκιμαντέρ, όπως π.χ. η τρίωρη «Παράσταση για ένα ρόλο» του Διονύση Γρηγοράτου, γύρω από τις ξένες παρεμβάσεις στο μικρασιατικό, τον Εμφύλιο και το Κυπριακό.

Δυστυχώς, όμως, η λογοκρισία δεν θα εξαλειφτεί πλήρως, καθώς η ταινία του **Νίκου Κούνδουρου «1922»** (βασισμένη στο μυθιστόρημα του Ηλία Βενέζη **«Το**

νούμερο 31328») θα υπονομευτεί από την κυβέρνηση Καραμανλή, για να μην διαταραχτούν και άλλο οι έτσι και αλλιώς τεταμένες ελληνοτουρκικές σχέσεις. Η ίδια λογοκρισία ποτέ δεν θα πάψει να υφίσταται, καθώς ελλοχεύουν πάντοτε οι προϋποθέσεις για την επανεμφάνισή της. Έτσι λοιπόν, μια ακόμα ταινία στοχασμού του Θεόδωρου Αγγελόπουλου, πάνω στον Εμφύλιο, με μια σύντομη μεν και φιλολογική, αλλά κάπως ευαίσθητη, καθότι πολύ επίκαιρη, αναφορά στην κατάργηση των συνόρων, οδήγησε σε μια σειρά προστριβών στα γυρίσματα της Φλώρινας, στις αρχές της δεκαετίας του 1990.

Ειδική (και ενδεικτική) αναφορά αξίζει να γίνει, επίσης, στην κωμωδία **«Λούφα και παραλλαγή»**, με τον υπότιτλο «Η εθνική μας τραγωδία, τώρα και κωμωδία», αλλά και με πικάντικες αναφορές στο μπέρδεμα της φωτογραφίας του Στάλιν με τον Ελευθέριο Βενιζέλο ή στο σφυροδρέπανο, που φυσικά δεν είναι σήμα της Μερσεντές. Από την άλλη, ο κυπριακός κινηματογράφος συνεχίζει να επενδύει πάνω στα παρεπόμενα της κυπριακής τραγωδίας και με ταινίες, όπως π.χ. **«Ο βιασμός της Αφροδίτης»**, για την επιστροφή ενός Κύπριου στο

ερείπωμένο σπίτι του στα κατεχόμενα.

Γυρισμένες οι δύο ανωτέρω ταινίες στα μέσα της δεκαετίας του 1980, έχουν θεματικές που αρχίζουν κάπως να ξεχνιούνται από τη δεκαετία του 1990 και εξής, όταν ο κυπριακός κινηματογράφος, προσπαθώντας να εξελιχθεί, κινείται προς άλλες υποθέσεις στις ταινίες του, μέχρι και τα πρόσφατα χρόνια, με την ταινία **«Αναζητώντας τον Χέντριξ»**, για το απαγορευμένο πέρασμα ενός σκύλου μέσα από την **«Νεκρή Ζώνη»**, αλλά κυρίως με την ταινία «Πολιορκία στην οδό Λιπέρτη», με την τελευταία να υποδεικνύει ότι ο νέος εχθρός είναι

«οικονομικός», μέσα από τις κατασχέσεις σπιτιών από τις τράπεζες και σχεδόν δίπλα από την Πράσινη Γραμμή της Λευκωσίας...

Ο ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ ΜΑΣ ΣΤΕΛΝΕΙ 1

Ο Χαριδημος ο Ευταθίου τα
φιλαράκια του Εύχονται
Τεραστικά και Χρήγορα Ξανά στην
ΣΚΗΝΗ

Ο ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ ΜΑΣ ΣΤΕΛΝΕΙ 2

ΟΠΟΙΟΣ ΣΚΟΤΩΝΕΙ ΤΑ ΖΩΑ
ΣΚΟΤΩΝΕΙ ΤΗΝ ΜΑΝΑ ΤΟΥ

Αφιερωμένο
στον φίλο
φίλο
μουσικό
Βαβίλη

Η ΑΡΚΟΥΔΙΑΡΧΕΣ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

ΠΕΤΑΕΙ ΠΕΤΑΕΙ... Ο ΓΑΔΑΡΟΣ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Ο Δήμαρχος Αμαρουσίου, κ. Θεόδωρος Αμπατζόγλου, ο Αντιδήμαρχος Πολιτισμού, κ. Νικόλαος Πεπίας και το Μουσείο Θεάτρου Σκίων «Ευγένιος Σπαθάρης», του Δήμου Αμαρουσίου, έχουν την τιμή να σας προσκαλέσουν στα «Σπαθάρεια 2025», που διοργανώνονται από 1 Σεπτεμβρίου μέχρι και 6 Σεπτεμβρίου, ώρα 19:30.

Φέτος, το 26^ο Φεστιβάλ Θεάτρου Σκίων είναι αφιερωμένο στα πενήντα χρόνια από το θάνατο του Σωτήρη Σπαθάρη, πατέρα του Δάσκαλου, Ευγένιου, ο οποίος συνέθεσε σημαντικά στην τέχνη του Κοραγκιόζη, ειδικά στην εισαγωγή της λεγόμενης διαφημιστικής «ρεκλάμας» - (χαρακτηριστικό είδος λαϊκής ζωγραφικής) - και δημιουργός της ολόσωμης «αποθέωσης» - (έμφυτου θεατρικού επιλόγου κυρίως πρωϊκών έργων). Επίσης, υπήρξε ένας από τους πρώτους ιδρυτές και υποστηρικτές του Πανελληνίου Σωματίου Θεάτρου Σκίων που σχηματίστηκε το 1924. Το πιο σημαντικό του έργο, ωστόσο, ήταν η έκδοση των Βασιμάτων «Απομνημονευμάτων» του, που αποτελούν κυκλοφορήσαν και σε τόμο, θεωρούνται εφάμιλτα με εκείνα του Μακρυγιάννη και οφείλονται στο γνήσιο λογοτεχνικό του ταλέντο.

Τα Σπαθάρεια, έχουν θέμα: «Σωτήρης Σπαθάρης, 50 χρόνια από το θάνατο του γνήσιου λαϊκού καλλιτέχνη με το εξαιρετικό λογοτεχνικό ταλέντο» και είναι αφιερώμενες από τα ακριβώς ρεπερτόριό του.

Τα Σπαθάρεια, θα πραγματοποιηθούν, όπως κάθε χρόνο, στον αύλειο χώρο του Μουσείου Βορείου Ηπείρου 27 & Μεσογείων Κοκκινιά Αμαρουσίου

ΔΗΜΟΣ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΘΕΑΤΡΟΥ ΣΚΙΩΝ
«ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΣΠΑΘΑΡΗΣ»

ΜΟΥΣΕΙΟ ΘΕΑΤΡΟΥ ΣΚΙΩΝ «ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΣΠΑΘΑΡΗΣ»
Οδός Βορείου Ηπείρου 27 & Μεσογείων - 151 26 Μαρούσι
Τηλ: 210 6127245
e-mail: spathario@yahoo.gr • spathario@maroussi.gr
www.koragizismuseum.gr

ΣΠΑΘΑΡΕΙΑ 2025 26^ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΘΕΑΤΡΟΥ ΣΚΙΩΝ

Είσοδος Ελεύθερη

1-6
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
Ώρα 19:30

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α

Δευτέρα 1/9 - Ώρα 19:30

ΕΝΑΡΞΗ ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΔΗΜΑΡΧΟΥ Κ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΑΜΠΑΤΖΟΓΛΟΥ
ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
Κ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΕΠΙΑ

Ώρα 20:00

Παράσταση Θεάτρου Σκίων από τον Γιάννη Νταγιόκα με τίτλο: «Ο Κοραγκιόζης καρβοκύρης και το νησί του δράκου»

Ο καπετάν Νικόλαος προσλαμβάνει τον Κοραγκιόζη ως πλοίαρχο στο καράβι του με τον Μπαρμπο-Πόργιο Δοσπρέμο! Σκεπτόντο για να πάνε να πουλήσουν το εμμέλημα, μόνο που... από τη μια η τρικυμία και το ανέμελο πηλίκιο από την άλλη οδηγούν το καράβι στο νησί του δράκου...

Τρίτη 2/9 - Ώρα 20:00

Παράσταση Θεάτρου Σκίων από τον Χρήστο Στανίση με τίτλο: «Ο μάγος Σερφί»

Ο πασάς έχει στείλει στρατιώτες και εργάτες με επικεφαλής τον γιο του στο βόθρο της ζούγκλας για να βρουν διαμάντια. Τα νέα όμως που έρχονται στο σαρδί δεν είναι ευχάριστα. Ο γιος του πασά με αρκετούς εργάτες και στρατιώτες έχουν εξαφανιστεί. Τότε ο πασάς βγαίνει διαταγή πως όποιος μπορεί να βρει τον γιο του, τους χαμένους στρατιώτες και εργάτες θα τον κάνει πλούσιο. Μοιβαίνοντας τα νέα ο Κοραγκιόζης αποφασίζει να πάει στη ζούγκλα. Θα τα καταφέρει;

Τετάρτη 3/9 - Ώρα 20:00

Παράσταση Θεάτρου Σκίων από τον Κωνσταντίνο Ντούμπα με τίτλο: «Ο Κοραγκιόζης μάγειρας»

Ο Σαμπάν Αγός ετοιμάζει μεγάλο γλέντι στο ξενοδοχείο του και ζητά έναν καλό μάγειρα για να ετοιμάσει τα φαγητά της γιορτής. Ο Κατζίβαδης, που έχει πάντα... γνωριμίες, προσφέρει τον φίλο του Κοραγκιόζη ως σπουδαίο και περίφημο μάγειρα.

Ο Κοραγκιόζης, βλέποντας την ευκαιρία για φαγητό και μεροκάματο, δέχεται να πάρει τη δουλειά. Φοράει πεδία, σκούφο και μπασίρι στην κουζίνα, όπου προκαλεί το απόλυτο χάος!

Καίει τα φαγητά, υπερδουλεύει τις συνταγές, χρησιμοποιεί περίεργα υλικά ενώ προσπαθεί να το «μπαλώσει» με το γνωστό του χιούμορ και την εξυπνάδα. Τελικά, ο Κοραγκιόζης αποκαλύπτεται πως δεν είναι μάγειρας, αλλά με τις γκάφες και το σκεπτόμενο καταφέρνει να κάνει τον πασό να γελάσει πολύ...

Πέμπτη 4/9 - Ώρα 20:00

Παράσταση Θεάτρου Σκίων από τον Γιάννη Νταγιόκα με τίτλο: «Η μάγισσα και τα χρυσά μήλια»

Ο Κοραγκιόζης με τον Κατζίβαδη αναλαμβάνουν να βρουν τη χαμένη κόρη του πασά που την έκλεψε η γριά μάγισσα και την έκρυψε στο δάσος με τις χρυσόμηλινες. Επικινδύνει αποστολή γιατί... η μάγισσα, όποιον πλησιάζει στα δάσος τον μεταμορφώνει σε άγριο καθώς είναι απόγονος της γοργόνας...

Παρασκευή 5/9 - Ώρα 20:00

Παράσταση Θεάτρου Σκίων από τον Κωνσταντίνο Ντούμπα με τίτλο: «Ο Κοραγκιόζης στο τρελοκομείο»

Ο γέρο - Ρέλλιος φάει έναν καλό χρυσόκο και τον πάρει βοηθό στο κοσμηματοπωλείο του για να του επισκευάσει ή να του φτιάξει κοσμήματα. Ο Κατζίβαδης, όπως συνήθιζε, αναλαμβάνει να βρει τον κατάλληλο... και φυσικά προτείνει τον φίλο του Κοραγκιόζη, λέγοντας ψέματα πως είναι εξουσιαστής χρυσόκο! Ο Κοραγκιόζης, που δεν έχει ιδέα από κοσμήματα, βλέπει την ευκαιρία για δουλειά και φαγητό και δέχεται. Θα περάσουν κάποιες και ντυμένες από το μπρενέ, καθώς και μια άμορφη κοπέλα που θα δημιουργήσει προβλήματα στον γνωστό λαϊκό μας ήρωα, με αποτέλεσμα ο θαυμασμός και ο ζήλος να τον οδηγήσουν στην πλησιέστερη ψυχιατρική κλινική.

Σάββατο 6/9 - Ώρα 19:30

ΛΗΞΗ ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΔΗΜΑΡΧΟΥ Κ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΑΜΠΑΤΖΟΓΛΟΥ
ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
Κ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΕΠΙΑ

Ώρα 20:00

Παράσταση Θεάτρου Σκίων από τον Χρήστο Στανίση με τίτλο: «Περούσας και Ανδρομέδα»

Ο Περούσας, με βοήθη του τον Κοραγκιόζη, μονομαχεί και σκοτώνει την γοργόνα Μέδουσα, η οποία άνοιξε κοιλιάς τον μεταμορφώνει σε άγριο. Από το κεφάλι της Μέδουσας γεννιέται ένα φεγγαρό όλογο, ο Πήλαγος.

Επιστρέφοντας Περούσας και Κοραγκιόζης βαδίζουν στον Πήλαγο, σταματούν σε έναν τόσο μακρινό, όπου ο βασιλιάς του, αντιμετωπίζει ένα σοβαρό πρόβλημα: ένας βασιλικός δράκος απαιτεί κάθε χρόνο μια νέα κοπέλα για να τφαεί, διαφορετικά στερεί το νερό από τους ανθρώπους. Μετά από κλήρωση, ο κλήρος πέφτει στην κόρη του βασιλιά, την Ανδρομέδα. Απελπισμένος ο βασιλιάς, βγαίνει διαταγή πως όποιος σπασώσει τον δράκο και σώσει την βασιλοπούλα, θα την πάρει για γυναίκα του. Ο Περούσας αποφασίζει να εξοντώσει τον δράκο και να παντρευτεί την Ανδρομέδα. Θα τα καταφέρει να γλιτώσει την αγαπημένη του από το θάνατο του τέρατος και να την πάρει για γυναίκα του;

